

EMPORDÀ FEDERAL

Terra de llibertat

Jo'n diria del

EMPORDÀ

Jo'n diria del

en una sola parola.

Preus de suscripció

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora. 1'25 »

Any VII

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents.

» atraçat 20 »

Figueres 28 de Juliol de 1917.

Núm. 336.

MODERNA FARMACIA CUSÍ

PA I PASTES DE GLUTEN PER
A DIABETICS, PERSONES GRA-
SSES I MALALTS DELICATS DE
PAHIDÓ

GRANS MAGAZENS PUIG PARIS

ASTRERIA I NOVETATS PER A HOME
GRAN BAZAR DE ROBA FETA

Especialitat en Trajes Sport

ELS MES IMPORTANTS DE LA COMARCA
PREU FIXE

La feina del govern

En Moragas Alcalde
de Figueres.

Contra de l' Assamblea de parlamentaris, el govern i els seus assalariats de la prensa, deien que les reformes demandades s'irien fent de mica a mica, que no's podia reformar Espanya tot d'un plegat.

Apart d'altres fets que demostren que aquella gran feina dels ministres, de la qual també parlen els diaris, consisteix en posar a to totes les tecles de la política de clientela, fent que a Hisenda, a Foment, a Instrucció pública, a tot arreu, s'afavoreixi als de la *pandilla*, passant per damunt de la llei si convé; apart de tot això que's va veient, el nomenament d'Alcalde de reial orde de Figueres, cinc mesos abans de la renovació dels concellers, demostra que aquells senyors que manen, passi lo que passi, ells no saben fer altra política que la que te per base el caciquisme.

Fent justicia al ministre de la Gobernació, hem de dir la nostra creença de que l' ministre o el seu secretari qui ha decretat el nomenament den Moragas per a Alcalde de Figueres, no saben ni on cau Figueres

ni quines son les seves circumstàncies de la seva política i administració local i molt menys saben qui es en Moragas; ignoren els antecedents de mal administrador i de governant arbitrari i despotista que obren en l' Ajuntament de Figueres, en contra del seu *correligionario*; ignoren que aquest alhora que es home conservador sigui el capdill mes o menys dissimulat d'una fracció republicana que passa per la mes revolucionaria de la localitat, essent difícil de saber si traiex a l' ideal conservador o al republicà o a tots dos a la ivergada; ho ignoren tot en una paraula. El ministre o el secretari qui ha fet el nomenament, només sab que ha fet alcalde a un senyor recomanat per tal o qual cacic, per tal o qual saltemarges de la política.

Es clar que si el ministre o el seu secretari qui ha decretat el nomenament, sapiguessin tot això... també haurien fet Alcalde del Figueres an en Moragas; ja que 'lls desprecien en absolut tot lo que sia voluntat popular, tot lo que sia d' interès pels ciutadans i per la patria; ho desprecien, ho escarneixen tot devant d' una conveniència de partit, devant la facilitat d' assegurar un d' aquests ressorts d' *influencia* política que constitueixen la cadena que te a Espanya fermada en la més ignomi-

niosa esclavitud i en la mes vergonyosa degeneració moral i material.

Col·legi Ramis

Primera ensenyança completa, eminentment pràctica.—Solfeig.—Francés.—Teneduría de llibres.

Conferencies per a joves i senyorettes de 11 a 12 dematí, i de 5 a 6, 6 a 7, 7 a 8 i 8 a 9 tarda.

Els alcaldes de reial orde

Copiém d'un periòdic regionalista:

«Per dignitat

Davant la notícia de certs nomenaments, que en aqueixes hores signifiquen un acte de despotisme absurde, la conciència de tots els ciutadans lliures se sent revoltada contra les designacions d' alcaldes de Reial Orde, havent arribat ja un estat de veritable indignació. Deixém de banda l' actitud noble d' En Martínez Domingo, que ja hem consignat com calfa.

No es possible d' anar sostenint per mes temps aquest afront a la dignitat dels pobles; no podem sostener per mes temps que se ns consideri com incapacitats; perquè no altra cosa

significa aquesta «imposició» d' alcaldes de Reial Orde. Gelosos de la nostra llibertat i de la nostra dignitat, hem d' aixecar la nostra veu d' absoluta disconformitat amb aquest procedir.

Altrament pel que es refereix a les persones designades—que particularment mereixen el nostre respecte (1)—es exposar-les a doloríssimes situacions, i qui sab si, en temps no llunyans, al blasme d' un alçament de tot el poble, que ha de tenir el dret de nomenar-se els seus representants.

«L' Alcaldia de Reus

Ans d'ahir es rebé el nomenament del senyor Sardá per alcalde de Reus, acompanyat del «cese» en el càrrec del senyor Simó; produint la nova general indignació, essent reputada pel poble com un repte, com una veritable provocació.

El propi senyor Sardá ho déu entendre així, quan encara no ha pres possessió del càrrec.

L' hora assenyalada ans d'ahir per donar-li possessió era la de dos quarts de vuit del vespre, i molt abans, ja hi havia congregat a la

(1) Sobre això hi hauria molt que dir!—N. de la R.

Plaça de la Constitució nombrós públinc, el qual esperá fins les nou, que es llegí un bándol de l'alcalde sortint explicant l'ocorregut i dient que per incomparència del senyor Sardà, havia fet entrega del comandament al primer tinent d'alcalde nostre volgut amic i company En Pere Caballé, essent rebuda la lectura de dit bándol amb un nodrit aplaudiment.

Pocs moments després abandonava la Casa de la Ciutat el senyor Simó acompanyat del senyor Caballé i alguns regidors, essent objecte al carrer, d'una viva demostració de simpatia per part del nombrós públic que l'acompanyá entre aplaudiments i visques fins a l'Hotel de Londres, on s'hostatja.

El senyor Simó hagué de sortir a un dels balcons de l'Hotel, des d'on saludà la multitud que el victorejava amb entusiasme.

No s'hagué de lamentar els més petit incident, essent unànim la demonstració de simpatia que es tributá a l'alcalde sortint.

Nosaltres creiem que el senyor Sardà, per poc que mediti, no acceptarà l'Alcaldia de R. O., ja que no pot ni deu acceptar-la en el present moment històric. No pot ni deu acceptar-la per poc amor que senti a la ciutat i els seus nobles destins, per poc que pesi la valor de les circumstancies excepcionals que s'atrevenen de fonda agitació renovadora de vells i desacreditats motllos. Mes, certament no som nosaltres qui l'ha d'aconsellar, puix enc que l'adagi resi «de l'enemic el consell», podrà creure's que ens guien mòbils més o menys interessats. Res d'això. Nosaltres creiem noble i honradament que el senyor Sardà es faria un flac servei a ell mateix i a la ciutat acceptant el càrrec. Es posaria i ens posaria en un mal lloc, puix palesaria que a Reus encara hi ha qui no sent la ciutadanía: qui posat a optar entre la dignitat ciutadana i un càrrec obtingut a costa d'aquella, es queda amb el segon, desafiant les ires i el despecti de propis i estranys.»

Gran panadería mecánica, se vende a buen precio. Elaboración dos sacas diarias. Numerosa clientela. Punto céntrico. Informarán en la imprenta de este periódico.

En què's parla d'una reunió i de altres coses menys interessants

Protestes contra'l nomenament d'Alcalde de R. O.

Convocada per la Joventut Federal Nacionalista, en el Café del Teatre «El Jardí» va tenir lloc el dilluns passat una reunió de representants d'entitats polítiques autonomistes i periódics de la població, per a fer una protesta contra l'imposició de l'Alcalde de R. O. que ha fet el Gobern a Figueres.

A la mateixa reunió estiguieron invitats els diputats a Corts i provincials del Districte.

Va acordar-se la redacció i envío del missatge què a continuació copíem:

«Honorable senyor: Gairebé en els mateixos moments en que els representants en Corts de Catalunya i de l'Espanya viva s'eren reunits en magna Assemblea i aproven i defensaven unes conclusions a favor de la mes ampla autonomia dels Municipis com a complement de l'autonomia de les regions, el Gobern que actualment regeix els destins del nostre Estat llençava damunt la ciutat nostra un nomenament d'Arcalde

de R. O., talment com una resposta burlesca a l'unanimitat de pensar i sentir dels ciutadans figuerencs al costat de les qüestions plantejades pels desitjos de renovació de l'Assamblea per vos gloriósament presidida.

Figueres, de llargs anys ençà, no ha tingut alcaldes de R. O., puix els Goberrs de Madrid permetien que fos la lliure voluntat dels seus lliures ciutadans aquella qui posés la delegació honrosa de la ciutat en les mans de qui més legitimament podia ostentar-la.

Avui, honorable patrici, i en els solemnis moments d'alentorn de l'acte pels parlamentaris realitzat, el Gobern centralista arrebaça aquest dret de sobiranía, i intenta d'imposar a Figueres, —que no n'havia sentit la necessitat,— un Arcalde fet a la seva imatge i sombra el nomenament del qual ja es arribat.

A vos que, avui per avui, ben orgullosament podeu gloriar-vos d'haver sabut encarnar un dels més grans moments de l'història d'un poble, us posém el fet en coneixensa, a la vegada que us pregariem, i ja agrairí, que fessin per manera de que la positiva eficacia de l'Assamblea per vos presidida impossibilités aquets iuhabils actes del Gobern de Madrid.

Visqueu llargs anys.

Figueres, a 24 de Juliol de 1917.

MARTÍ INGLÉS, PAULI GELI, JOSEP SALLERAS, Diputats Provincials.—Per la Junta Comarcal d'U. F. N. R. MARTÍ CARRERAS.—Per la Junta Municipal d'U. F. N. R. JOSEP SERRA.—Pel Centre d'Unió Federal, SEBASTIÁ LLORET.—Per la Joventut d'U. F. N. R. VENTURA CAPDEVILA.—Per la Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà, FELIP LLONCH.—Per la Joventut Nacionalista, J. SANS i ROQUER.—Per la Comissió d'Acció Política de la Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà, CARLES JORDÀ.—Per Empordà Federal, ANTONI VILA.—Per Nuevo Figueras, JOSEP SERRA.—Per Alt Empordà, JAUME MAURICI.

A l'honorble senyor President de l'Assamblea de Parlamentaris.

Barcelona.»

Foren enviats els següents telegrames:

«Excelentíssimo Señor Presidente Consejo Ministros.—Madrid.

Fuerzas políticas de esta ciudad elevan enérgica protesta contra nombramiento alcalde Real Orden actuales circunstancias considerándolo agravio sentimientos autonomistas Figueras y violación derecho elección legítimo representante.

Martin Inglés, Paulino Geli, Josep Salleras, Diputados Provinciales.—Martin Carreras, por Junta Comarcal Unió Federal.—José Serra Fábrega, por Junta Municipal Unió Federal.—Sebastián Lloret, por Centro Unió Federal.—V. Capdevila, por Joventut Unió Federal.—Felipe Llonch, por Lliga Nacionalista Alt Empordà.—Carlos Jordá, por Comisió Acció Política Nacionalista Alt Empordà.—J. Sans Roquer, por Joventut Nacionalista.—Puig Pujadas, por EMPORDÀ FEDERAL.—José Serra, por Nuevo Figueras.—Jaime Maurici, por Alt Empordà».

«Presidente Consejo Ministros.—Madrid. Como representante distrito, protesto enérgicamente nombramiento Alcalde R. O. ciudad Figueras. Ello infiere agravio sentimientos autonomistas mayoría ciudadanos Figueras y Comarca Ampurdán.—Martin Inglés, Diputado provincial.»

Va donar-se la presidencia de l'acte al diputat provincial senyor Salleras. Els senyors Cusí i Monegal enviaren adhesió per carta, quina adhesió després no ha tingut efectivitat, no sabem per quins cinc sous. També feren l'orni els de La Veu

de l'Empordà malgrat dir-se «nacionalistes».

Deixárem ademés de respondre a l'invitació, els nomenats «federalists històrics» del carrer den Lasaúca i els Radicals. Aquests dos grups, ja se sab que tractant-se d'acció republicana o autonomista, sempre fan figura; pero no fallen mai per a ajudar als monárquics en la localitat o en la Comarca.

Després, en la sessió d'Ajuntament, els seus representants fan veure que se'ls ha excluit, que no se'ls hi ha dit res!

Nota pintoresca.

Els del Centre del carrer den Lasaúca varen destacar com a representants de la seva «Juventuz» un parell de xicots que venien de l'hort i que, per lo tant, ells no podien dir res, ni aprobar res. Lo únic que po-

gueren fer—segons en ha dit un ocell—tot seguit d'acabada la reunió, anar a trobar an el Luisitu que ja 'ls esperava pels vols de la Rambla.

El nostre Luisitu, així que tingue a tret de conversa als dos joves que venien de l'hort i de fer l'espionatge entre 'ls enemics de l'alcalde de Reial Orde, el seu correligionario, tregué, el nostre Luisitu, cartera i llapit fent veure a la gent que per allí hi havia, que prensa notes, que feia com els periodistes que escriuen en els diaris de debò i que, per lo tant, ell es un personatge de valua malgrat que aquests envejosos de EMPORDÀ FEDERAL, que no tenen cap esterlina, es burlin d'ell com si fos un infeliç mortal dels que no figuren en lloc, ni han tingut mai el retrato en l'aparador de can Bonaterra, entre aquells quadres de caça, pesca i flors que donen goig de veure...

AL ENTORN DEL EMPRESTIT MUNICIPAL

Varem trovar al Sr. Heras en el seu despaitx—sensill, casi bé de procurador anacoreta, net, recollit... Poques paraules, afectuós, concis i de dret a la qüestió—.

1.ª Creu convenient per a el per vindre de Figueres anar a un emprestit?

—Indubtablement.

2.ª Té Figueres potencialitat suficient per a anar-hi?

—Creu que si, empró això sols poden saber-ho els que actualment regeixen la Ciutat.

3.ª Quina quantitat pot esser enmatllevada?

—Segons lo que es fassi i es puguer fer.

4.ª Quines millores creu poden fer-se amb els diners enmatllevats?

—Amb preferència aigues potables i xarxa de cloques.

5.ª Es va parlar d'enmatllever diners quant vosté ocupá el càrrec de Batlle?

—No.

6.ª Oportunitat?

—Creu just el moment.

Es la manera de fer i deixar fer feina, laconisme i claretat. Mercés Sr. Heras.

Figueres 17-7-917. J. CUSÍ I J. PICOT. Consellers.

SE VEN una barbería en punt céntric d'aquesta Ciutat.

Informarán en la redacció d'aquest periódic.

De la sopa dels pobres

(Continuació)

Joan Matlleu, 5 pesetes.—Josep Soldevila, 1.—Viuda de J. Colomer, 2.—D. Vilaseca Vda. Bech, 1.—Viuda de F. Cortada, 3.—Mario Fábrega, 5.—Joan Poch Vallmajó, 30.—C. Cubirana de Alegret, 5.—Joan Torres Motiñá, 10.—D. Clará Roger Vda. Vancells, 50.—Pere Burgell, 5.—Ricart Figueras, 1.—Pere Horts, 3.—Ramón Noguer, 10.—Josep Cals, 2.—Joan Comet, 3.—Lluís Comet, 10.—Macari Estela, 1.—Josep Riera, 5.—Joaquim Guillamet, 2.—Caliixa Matas, 2.—Joan Fort, 3.—Joaquim Rosa, 2.—J. Carcaville, 5.—Jaume Ceis, 1.—Geroni Terradas, 5.—Joan Canadell, 0'50.—Josep Cardoner, 15.—Viuda de S. Basco, 2.—Lluís Elay, 1.—Ramón Roig, 1'40.—Jaume Gou, 1.—Jaume Forcada, 1.—José Villate, 0'30.—Pere Viñas, 5.—Joan Gibert, 4.—Carles Cost, 10.—Amparo Roig, 0'50.—Frédéric For-

tinet, 25.—Josep Riera Torrent, 5.—Ignacia Subirós, 1.—Enric Campmany, 2.—Ricart Carré, 2.—Antón Baruel, 6.—Francisco Pijoan, 2.—Pedro Sanchez, 2.—Francisco Cabús, 5.—Joaquim Gironell, 1.—Josep Domingo, 2.—Pere Dalmau Prat, 5.—Josep Valent, 5.—Josep Puig Paris, 20.—Rosa Majó, 10.—Marián Puigulá, 10.—Joan Torrentó, 20.—Pere Sabater, 2.—Pau Rafols, 10.—Vicens Alagáns, 2.—Vda. de Josep Costa, 3.—Jacinto Bosch, 2.—Jacinto Matamala, 1.—X. X. L. 1.—Ignaci Callís, 25.—Joan Margall, 5.—Tresa Fontellas, 1.—Ramón Vendelló, 2.—Joan Vilella, 2'50.—Pere Costa, 2.—Benet Solanes, 1.—N. 5.—Josep Perxas, 15.—Nicolás Teixidor, 5.—María Sala Vda. Barneda, 2.—Tresa Noguer, 0'50.—Joan Gou, 5.—Balduero Llandrich, 1.—Raimundo de Abadal, 60.—Paulí Soler, 2'50.—Francisco Sala Sabriá, 10.—Catarina Vives, 5.—Josep Quera Clapés, 5.—Joan Varela, 5.—Miravillas Germans, 5.—Josep Espinach, 3.—Joan Miravillas, 5.—Pere Sala, 5.—Pere Viñas.—Ferrán Estela.—Narcís Gou, 2.—Esteve Vilanova.—Francisco Guillamet, 5.—Manel García, 10.—Miquel Vidal, 25.—Joan Fontdecaba, 3.

(Seguirà).

FALTA UN APRENDIZ en la Sombrerería de Pararols Hermanos.

De Port-Bou

La fuga y regreso de Don Papet.

Renaix la calma en los pechos atrabulados.

Don Papet el Grande, ha regresado a España, tras larga ausencia (36 horas) después de haber conferenciado con elevadísimos personajes, tan grandes como él. La felicidad de España está decreta, y muy particularmente la de Port-Bou. Nuestro pueblo pasará a la historia, por haberle cabido la suerte de albergar a hombre tan insigne y de tanto corazón. Loor a Port-Bou! Los envidiosos que nunca faltan; los celosos del gran papel que el porvenir reserva a Don Papet (a) el Jefe de los radicales del Ampurdan, se tomaron a pitoreo la precipitada marcha del gran hombre de Estado, mas valiente que el Cid, (no me refiero al morenito ni al del café del Globo), y en su afán de tomarle el pelo y de hacerle fracasar en su importantísima misión, proclamaron a los cuatro vientos, que había huido cualquie-

amigo Juvells, si bien este huyó por querer conservar lo de los demás, y aquél, por no poder conservar lo suyo.

Otros que se jactaban de estar mejor informados, manifestaban que se trataba de un sainete compuesto de una sola escena y de un payaso.

El argumento que se puso en práctica fué inspiración circunstancial, y requería fuese ejecutado por un *avestruz* con pretensiones, y se pensó en *Papet*; á él se dirigió al autor de la letra, y dando á su severo rostro la gravedad de un fiscal al proponer á la sala el retorcimiento del gazzate del procesado, le dijo:

Por lo mucho que te quiero
aprovecha esta receta,
o esta noche la maleta,
o mañana prisionero.

Tal escopetazo le produjo tanto efecto, que *Don Papet* conocedor de la ligereza de sus piernas, a ellas fió su salvación exclamando ¡sálvese el que pueda! y dando una vuelta en redondo, como alma que lleva el diablo, emprendió vertiginosa carrera, hasta dar de brúces contra una acacia del paseo! Vd. dispense exclamó creyéndola una persona! Un medio amigo suyo que por allí pasaba, se dió cuenta del tropiezo, y creyendo se había bollado la testuz con el topetazo, se acercó solícito para prestarle auxilio; pero él, que tiene la cabeza mas dura que un alcornoque, exclamó: ¡No es nada; me sobra cabeza aun que pierda la mitad! ¿Quieres algo? le dice el amigo: ¡Sí! le contesta. Di a mis deudos, que huyo a Francia, antes que me pesquen, pero que desde allí, haré temblar la bóveda celeste; y cual perro que lleva en la cola estopa ardiendo, emprendió veloz carrera rebasando la frontera en 10 minutos y 18 segundos.

Una vez en Cerbere, se dirigió a la estación, y allí rodeado de curiosos atraídos por la agitación de nuestro varonil, les dijo. ¡Aqui me tenéis; a mi cabeza se le ha puesto precio, sin tener en cuenta que está averiada; mas no importa; desde aquí con mis estrategias dirigiré el cotarro; Port-bou me es adicto, y al notar mi falta, echarán las campanas al vuelo; esa será la señal!

Terminada esta arena explosiva, se retiró al restaurant; allí en un reservado se cambió los calzoncillos.

Veinticuatro horas después, el autor del sainete le confesó la farsa, y el fugitivo contestó: ¡No importa; me habrá servido de ensayo!

Con la satisfacción del vencedor salió de Francia exclamando: ¡Amigos vencí, el país me reclama y ha exigido mi indulto!

Su entrada triunfal en el pueblo fué de riguroso incógnito, para evitar el desbordamiento de las muchedumbres.

Frente al Casino vió una pizarra de gran tamaño con un anuncio, y creyendo tal vez que era el de su llegada, se acercó a leerlo. Decía el letrero, *El Ridículo en 4 partes; película de mucho efecto; miró de soslayo por si alguien le miraba, y se alejó murmurando: ¿Será una alusión?*

KARENIN.

22-7-917.

SE VEN per motius de salut, un establecimiento de comestibles amb molta parroquia.

Raho, a càn Canet.

Sessió municipal memorable

Presideix el senyor Pichot, assistint-hi els regidors senyors Burgas, Sala, Vidal, Gratacós, Canadell, Bonaterra, Lopez, Pascal, Texidor (Emilio) i Moragas.

Se llegeix l'acta de la sessió anterior

i el Sr. Sala fa constar, qu'ell, s'estava present quant va acordar-se l'adhesió als acorts de la Diputació de Girona identificats amb les resolucions preses en l' Assamblea del dia 19.

Efectivament l'únic que va fugir de la crema anant-sen del Saló, fou l'autonomista senyor Moragas.

Se dona compte d'un ofici del Governador diguent qu'es nomena Alcalde de R. O. a D. Joan Moragas, i acte seguit, aquet senyor ocupa la Presidència.

Pren la paraula i diu:

Inmerescudament ving a ocupar aquet lloc, i no vejeu en això cap mena d'intèr, doncs jo no l'he demanat i me ve a hora inesperada.

He defugit acceptar, però no he pogut declinar-ho. He demanat dos mesos de coll, i no ha sigut possible...

(Devant d'aquestes manifestacions, i de l'actitud dels alcaldes datistes de Barcelona, Reus, Lleida i altres pobles, que sense embuts han dimitit, ens fa l'efecte de qu'En Moragas, se fot dels que l'escullen).

Vären dir-me que tenia un deute a pagar amb la classe obrera que m'havia elegit; vären dirme que precisament en aquestes circumstancies el govern necessitava de mi, i que defugir l'honor, significaria cobardia. Això es lo que m'ha portat aquí.

Diu estar disposat a fer per la ciutat i els regidors tot lo que pugui, diguent que passat l'istiu cal estudiar el problema de l'ensenyànci ja que aquesta es la base de la democràcia. Així mateix señala la necessitat i desitj de crear una Càmara de Comerç, i adoquinar les vies ciutadanes regoneixent lo molt qu'han fet, aquet i altres Ajuntaments, per a higienitzar el subsol.

Creu qu'el nomenament de R. O. traspua amor al obrer, i qu'en aquet sentit, En Dato l'havia felicitat. (Si ens pendran per xinos.)

El regidor senyor Burgas, demana la paraula i diu:

Senyors Concellers: El govern de la Monarquia ha nomenat Alcalde de R. O. al Conceller monàrquic-conservador, senyor Moragas, després de 20 anys de Alcaldia popular, racaiguent el nomenament a favor del que s'feu tristement célebre per sa pésima administració i exegerat caciquisme.

¡I en quins moments se l'nomena alcalde! Pocs dies fa que dit conceller, avui alcalde, cantà un himne a la Autonomia de les regions i dels municipis, i al cap de pocs dies, accepta la vara de R. O. no per afirmar un règim autonòmic, sino per apoiar un centralisme autoocràtic i reaccionari. I la acceptació de dit càrrec, té lloc en el moment de mes transcendència de la nostra vida regional, en que un alcalde com el de Barcelona, dinàstic i de R. O. renuncia la vara amb gest olímpic per no conformar-se amb la conducta de un govern que preté ofegar les aspiracions autonomistes i les ansies de renovació nacional portada a cap per representants de la nació.

Certament, el que accepta la vara de R. O. per cinc mesos, i sols per donar satisfacció a uns acolits, que tot diguen-se republicans, secunden les afirmacions monàrquiques i caciquistes del nou alcalde, es que li agrada representar un gest d'histori.

La nostra franca i ferma protesta, la dirigim al Gobern conservador, ja que aquet nomenament el considerem un desafío a la opinió liberal i democrática en moments en que tot un poble reclama l'autonomia de les regions; una ofensa al nostre Alcalde popular D. Marian Pujolà Vidal que ha vingut durant tres anys i mitj desempenyant el càrrec a satisfacció del poble, i una recompensa al polític funest, fracassat, i caciquista que patirà la població.

Com sige qu'el nostre nomenament

de concellers fà qu'el degué an al poble, per aqueix sol motiu, tindrà l'Alcalde de R. O. la nostra colòaboració per tot quant fassi referència als interessos materials i morals de la població, però també tindrà que acceptar la mes ferma hostilitat amb tot lo referent a l'acció política que aquet desenrotlli.

En honor del que deixa el càrrec d'alcalde popular, que tan dignament ens ha presidit, formulém i exterioritzém la mes enèrgica protesta, retirant-nos de aqueix Saló de sessions tan sols pel dia d'avui, ja que no volém deixar abandonats els interessos que la població ens té confiats. I fem la nostra temporal retirada al crit de ¡Fora l'Alcaldia de R. O.! ¡Visca l'Alcaldia popular!

Durant el parlament del Sr. Burgas el senyor Moragas se queixa de les frases que conté la protesta de la majoria, afegint que ja veurant com la seva gestió, no serà de política contra d'els adversaris.

Diu qu'ell, primer que ningú, protestà del nomenament, (tothom s'ho creu) i referma les seves conviccions (?) autonomistes, diguent que si s'el posa a prova, ja ho veurant. (Ja ho hem vist!)

El senyor Burgas esplica la transcendència del nomenament actual i el procedir del senyor Moragas, contrari en absolut a l'autonomia que avui, arréu d'Espanya se reclama, i de la qu'el Sr. Moragas diu esser-ne defensor.

En senyal de protesta, per l'ofensa qu'el centralisme ha inferit a nostre ciutat, abandonen el Saló Consistorial els regidors senyors: Burgas, Sala, Vidal, Gratacós, Canadell, Pichot, i Bonaterra.

Segueix la sessió amb el Sr. Moragas, (conservador datista) a la Presidència, i els regidors senyors **Pascal i Teixidor (E.)** (federal històrics) i **López** (republicà radical).

El senyor Moragas, que durant la sessió ha ensabonat amb desmesura a les «classes desheredades», invita al públic qu'està dret, a què ocipi els escons buits dels regidors.

La gent s'hi aboca, i l'espectacle es de lo mes pintoresc. (Un del public diu: mira, com podia pensar-s'ho el noi de la Palomia, arribar a regidor... Ficsat, ficsat, En Parassa com s'hi recreia)

Els senyors Pascal i López diuen que prestarán al Sr. Moragas, el seu apoi desinteressat, que no oblidin que amb ell han compartit injurias i amargures. Nega el Sr. Pascal que les minories hagin fet mai obstrucció (i donc que dèia el Sr. López.) Parlen una vegada mes del plebiscit i refermén la confiança que tenen amb el Sr. Moragas. Aquest agraeix les frases afectuosos que li han dedicat, afegint qu'es tracta d'una amistat i companyerisme que ll mai oblidará, i que les guardarà en l'ànima.

El Sr. Pascal torna a demanar la paraula i diu que l'Sr. Pujolà va esser alcalde per En Romanones i que En Moragas ho es per en Dato. Tots son alcaldes de R. O. (Diguéu-li tonto!)

El Sr. Lopez, diu qu'ell ja ho sab, qu'el Sr. Moragas no volia esser-ne, d'Alcalde, i qu'en allò dels consums, va esser dels que mes traballà.

S'aproben unes quantes instances, la relació de comptes, distribució de fons, i el senyor Lopez demana, i així s'aprova, que les sessions sien els dimarts,

o dijous de segona convocatoria, i s'aixeca la sessió.

AVISO.—Una casa de comercio de esta Ciudad necesita persona seria para auxiliar de Escritorio.

Solicitudes por escrito a Lista de Correos carnet de identidad N.º 11150.

D. BOSCH (fotógrafo)

Calle de Llers, n.º 20.—FIGUERAS

Decidido e infatigable siempre, en introducir dentro de mi magestuoso y explitido taller fotográfico, todos los adelantos de la fotografía moderna; me es grato anunciar, que después de haber adquirido como único en la provincia, el maravilloso invento de las fotografías Animadas; ahora me honro también, en anunciar un trabajo único en la provincia, el retrato de una señora sea de edad, o joven, en el más rejuvenido y hermoso cromo, de los que se ven expuestos en las librerías.

Tambien-acabo de instalar como he visto en Paris en un departamento de mi espacioso jardín, una pista expresa para fotografiar automóviles y cualquier otro carroaje, incluidos caballos sueltos y con jinete, para cuyos trabajos, acabo de montar un Lente que posee un Anulo potentísimo.

PRECIOS SUMAMENTE AJUSTADOS

CASA I CAMP colindant per a vender, situat a l'avinguda de Abdón Terradas, 77. Detalls: Muralla, 11 baixos.

CASA.—Se ven la del Carer de Vilafant, 44.—Rahó, J. Palau, Plaça del Sol, núm. 2.

GRAN BAR PARISIEN
DE
FRANCISCO COROMINAS
Palau, 19, devant la Rambla
Aperitifs-Refrescos
Café i Licors de les millors marques

EN VENTA.—La casa con patio anexo, calle de Vilafant núm. 35, esquina a la de San Vicente, propia para habitaciones y almacenes, puesto que mide en conjunto 323 metros cuadrados. Informará el Procurador Jou.

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES
del dia 22 al 28 de Juliol.

NAIXEMENTS

Dia 23.—Lluís Fàbregas Rebarter.
» 24.—Jaume Miguel Martínez.

» 26.—Llorenç Vives Gifre.

» 27.—Angel Fabre Viñals.

MATRIMONIS

» 24.—Felip Forment Pujol, amb Ana Solana Prats, solters.

MORTS

» 22.—Maria Casals Planas, 10 días.
» 23.—Maria Xifre Lluti, 81 a. v.
» 23.—Inés Casals Tornavell, 57 a. s.
» 23.—Maria Medina Figueras, 16 a. v.
» 26.—Catarina Pararols Argels, 74 a. v.
» 27.—Maria Atmetller Ferré, 63 a. c.
» 28.—Maria Dabau Bigas, 11 anys.
» 28.—Enric Puig Soler, 59 a. s.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE
Joaquim Jubert i Eliseu Jubert

(Malalties de la PELL)

CIRUGIA GENERAL

Plassa de l'Oli, 1 pral. — Telefón 205 — GIRONA

BAR «EL VERMOUTH TORINO»

DR

JAIME ROURA

SIRVE TODA CLASE DE APERITIVOS DE LAS MEJORES MARCAS

Casa especial del Vermouth

MARTINI ROSSI de Torino

es el mejor y el mas higiénico

PRECIOS SIN COMPETENCIA

8, Subida al Castillo, 8.—FIGUERAS

BANCA Y CAMBIO

DE

J. Ferrán y Galter

(Sucesor de Miguel Coldecarra)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre París y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.

Calle Vilafant, 2 y 4.—FIGUERAS

RECADERO

DE

FIGUERAS A PERPIGNAN
y vice-versa

Admite comisiones los Jueves y Domingos en el «Café Bar Párisén», Rambla; y calle de Perelada, 13, Figueras. En Perpignan, Rue Grande San Martín, 71.

NO COMPREU MOBLES

sense visitar primer el gran magatzem

EL 24

— DE —

ESTEVE VILANOVA

Carrer Amplia, 24.—FIGUERAS

Solidesa, elegancia, baratura.—Exposición permanente.

LITHINES
del
D'GUSTIN

El agua así mineralizada constituye el régimen indispensable para preservar las enfermedades y curar las afecciones de los riñones, vejiga, hígado, estómago, intestinos

Cada caja contiene 12 paquetes permitiendo hacer 12 litros de agua mineral.

Depositari únic per a Espanya: M. DALMAU I OLIVERAS

Passeig de l'Industria, 14.—BARCELONA.

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—FIGUERAS

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

DISPONIBLE

FARMACIA FERRÁN

Subida al Castillo, 6.—FIGUERAS

Centro de Específicos Nacionales y Extranjeros.—Depósito de Aguas minero-medicinales.—Ortopedia.—Suecos y Vacunas.—Inyectables esterilizadas.—Dosimetría.

Especialidades Farmacéuticas FERRÁN

Fosfomaltina Granular, poderoso tónico reconstituyente.

Neurokephaline. Específico seguro e inofensivo para curar rápidamente el dolor de cabeza.

Píldoras laxo-purgantes. Purgante suave y agradable. Regulador de las funciones intestinales.

Lombricida vegetal. Infalible para hacer expulsar los gusanos intestinales de los niños.

Loción capilar. Higiene de la cabeza. Hermosa el cabello; evita y detiene su caída.

Agua de colonia higiénica. Clase extra.

Ron quina puramente vegetal. Superior calidad.

Tópico calicida. Cura radicalmente sin dolor ni molestia los callos y durezas de los pies.

Depósito general:

FARMACIA FERRÁN.—FIGUERAS

SEÑORAS

Si quieren conservar la tersura del cutis y evitar la molestia y mal olor de los sudores locales usen a diario

HERMOSANELFA

El único antiséptico que evita infecciones por la piel después de afeitar y cura los granos es la HERMOSANELFA

HERMOSANELFA

No olviden nunca pedir en las peluquerías pulverizaciones ó masajes con HERMOSANELFA

DOCTORES

Para las enfermedades de la piel, higiene de la boca, curación de heridas, llagas, por antiguas que sean, quemaduras, etc.

HERMOSANELFA

AL POR MAYOR:

Farmacia de Luis Figa y Bigas
LLANSÁ.

ENCARGOS EN FIGUERAS:

AGUSTIN PUIG, S. Vicente, 12.

I. CARLOS MERCIER

Sucesor de ESTEBAN POMÉS

Fábrica de Pastas finas para sopas

Calle Nueva, núm. 6 y Blanch núm. 1

Teléfono, núm. 52

FIGUERAS.—(Provincia Gerona)

Fábrica de Hielo

Cámara Frigorífica

para detalles y condiciones

DIRIGIRSE A LA FÁBRICA

Calle Concepción, 17

Teléfono, núm. 71

FIGUERAS

Consultorio del Dr. Tutau

Para enfermedades Venéreas y de la Piel

Nuevo horario de Consultas

Días laborables { De 11 a 12 mañana { Jueves: solo de 10 a 1 mañana
excepto los jueves } » 4 1/2 a 6 1/2 tarde } Festivos « 10 a 12 id.

Calle Vilafant, 24, bajos.—FIGUERAS